

Nasza Wspólnota

nr 121

26 grudnia 2021 r.

Rektorat pw. św. Michała Archanioła w Przemyślu

ul. Bakończycka 5, 37-700 Przemyśl
tel. 507 070 550, e-mail: t.picur@libero.it
strona internetowa: michal.przemyska.pl

Msze Święte i intencje: 27 grudnia 2021 – 2 stycznia 2022 r.

27.12, poniedziałek – święto św. Jana, Apostoła, godz. 17.00
+ Jan Potoczniak

28.12, wtorek, święto św. Dzieci z Betlejem, Męczenników, godz. 17.00
++ Helena (5. rocz. śm.) i Emil

29.12, środa – wsp. św. Tomasza Becketa, godz. 17.00
+ Stefania Antoszków

30.12, czwartek, 17.00
+ Kazimierz Skoczyła (int. od sąsiadów)

31.12, piątek, wsp. św. Sylwestra, godz. 16.00
Dziękczynno-błagalna na zakończenie roku

1.01, sobota – Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi

9.00: O Boże błogosławieństwo, opiekę i potrzebne łaski na Nowy Rok dla rodzin z bloku nr 1, I klatka (1-22)

11.00: O Boże błogosławieństwo, opiekę i potrzebne łaski na Nowy Rok dla rodzin z bloku nr 1, II klatka (23-45)

+ Waldemar (rozpoczęcie Mszy św. gregoriańskich)

2.01, II Niedziela po Narodzeniu Pańskim

9.00: O Boże błogosławieństwo, opiekę i potrzebne łaski na Nowy Rok dla rodzin z bloku nr 1A, I klatka (1-33)

11.00: O Boże błogosławieństwo, opiekę i potrzebne łaski na Nowy Rok dla rodzin z bloku nr 1A, II klatka (34-56)

+ Waldemar

Ogłoszenia

◆ Dziękuję serdecznie:

- Ks. prał. Edwardowi Sobolakowi, ekonomowi Archidiecezji Przemyskiej – za pomoc materialną przekazaną na utrzymanie naszej kaplicy,
- P. Agacie Kuczkowskiej-Stypce i P. Sylwii Stypce – za przygotowanie szopki i choinki,
- P. Joannie, Ireneuszowi i Pawłowi Przywara – za sprzątanie kaplicy i ofiarowane dekoracje,
- P. Anecie – za wykonanie stroików świątecznych do kaplicy,
- P. Bogusławowi Tomaszewskiemu – za prace naprawcze przy rektoracie,
- P. Przemysławowi Chomie – za pomoc w pracy przy kaplicy,
- Zuzannie Podolak i Kamili Chomie – za oprawę muzyczną Pasterki i dzisiejszej liturgii.

◆ Jutro przypada liturgiczne wspomnienie św. Jana, Apostoła i Ewangelisty. Chcąc uszanować tradycję i jednocześnie zachować wymogi bezpieczeństwa, po Mszy św. będzie obrzęd błogosławieństwa wina przyniesionego przez Wiernych. Niech dzielenie się nim w domach rodzinnych nie będzie jedynie zwyczajnym poczęstunkiem, ale dokonuje się w duchu wiary, miłości i jedności.

◆ W związku z sytuacją epidemiczną i wytycznymi duszpasterskimi, w tym roku nie będzie wizyty kolędowej w tradycyjnej formie. Z racji kolędy, począwszy od 1 stycznia w naszej kaplicy będą ofiarowane Msze Święte za rodziny naszej Wspólnoty, połączone z obrzędem modlitwy i błogosławieństwa dla domowników.

Zapraszam poszczególne rodziny do wspólnej modlitwy (każda taka Msza św. jest otwarta dla wszystkich Parafian, jednak szczególnie zachęcam do udziału – w miarę możliwości – rodziny objęte intencją).

◆ Za wszystkich Dobroczyńców modlimy się szczególnie w każdą środę, prosząc, by Bóg wynagrodził im potrzebnymi łaskami, opieką i błogosławieństwem dla ich rodzin.

Z dzisiejszej liturgii słowa

Najmilsi:

Popatrzcie, jaką miłością obdarzył nas Ojciec: zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi, i rzeczywiście nimi jesteśmy. Świat zaś dlatego nas nie zna, że nie poznał Jego.

Umiłowani, obecnie jesteśmy dziećmi Bożymi, ale jeszcze się nie ujawniło, czym będziemy. Wiemy, że gdy się objawi, będziemy do Niego podobni, bo ujrzymy Go takim, jakim jest.

Umiłowani, jeśli serce nas nie oskarża, to mamy ufność w Bogu, a o co prosić będziemy, otrzymamy od Niego, ponieważ zachowujemy Jego przykazania i czynimy to, co się Jemu podoba. Przykazanie zaś Jego jest takie, abyśmy wierzyli w imię Jego Syna, Jezusa Chrystusa, i miłowali się wzajemnie tak, jak nam nakazał. Kto wypełnia Jego przykazania, trwa w Bogu, a Bóg w nim; a to, że trwa On w nas, poznajemy po Duchu, którego nam dał.

(1 J 3,1-2. 21-24)

W trosce o formację

Papież Franciszek – *Amoris laetitia*

Adhortacja apostolska o miłości w rodzinie
(cd.)

Radość i piękno

Doświadczenie estetyczne miłości wyraża się w takim spojrzeniu, które podziwia drugą osobę, jako cel sam w sobie, nawet jeśli jest chora, stara lub pozbawiona atrakcyjności zmysłowej. Spojrzenie, które docenia, jest bardzo ważne, a jego skąpienie zazwyczaj powoduje szkodę. Jakże wiele czynią czasami małżonkowie i dzieci, aby być dostrzegani i brani pod uwagę! Wiele urazów i kryzysów pojawia się wówczas, gdy przestajemy podziwiać. To właśnie wyrażają pewne pretensje i narzekania, jakie daje się słyszeć w rodzinie: „Mój mąż na mnie nie patrzy,

wyduje się, że dla niego jestem niewidzialna”, „Patrz na mnie, proszę, gdy do ciebie mówię”. „Moja żona już na mnie nie patrzy, teraz ma oczy tylko dla swoich dzieci”. „W moim domu nikogo nie interesuję, w ogóle na mnie nie patrzą, jakby mnie nie było”. Miłość otwiera oczy i pozwala widzieć, poza wszystkim, jak wiele znaczy człowiek.

Trzeba pielęgnować radość tej podziwiającej miłości. Ponieważ jesteśmy stworzeni do miłości, wiemy, że nie ma większej radości niż dzielenie dobra: „Dawaj, bierz i staraj się o rozrywki dla siebie” (Syr 14, 16). Najbardziej intensywne radości życia rodzą się wówczas, kiedy można spowodować szczęście innych, w przedsmaku nieba. Przypomnijmy radosną scenę z filmu *Uczta Babette*, gdzie hojna kucharka otrzymuje wdzięczny uścisk i pochwałę: „Ach, jakże zachwycisz aniołów!”. Urocza i pocieszająca jest radość wypływająca ze sprawienia w innych zachwyty, gdy widzimy, że się cieszą. Taka radość będąca skutkiem braterskiej miłości, nie jest radością próżności człowieka, który troszczy się o siebie, ale radością kogoś, kto kocha i ma upodobanie w dobru osoby ukochanej, które wlewa się w życie innych i staje się owocne.

Z drugiej strony radość odnawia się w cierpieniu. Jak powiedział św. Augustyn, „im groźniejsze było niebezpieczeństwo w boju, tym promienniejsza teraz jest triumfu radość”. Małżonkowie, po wspólnym cierpieniu i zmaganiach, mogą doświadczyć, że było warto, bo zyskali coś dobrego, czegoś się razem nauczyli, albo dlatego, że mogą bardziej docenić to, co mają. Niewiele jest tak głębokich i świątecznych ludzkich radości, jak wówczas, kiedy dwoje ludzi, którzy kochają siebie nawzajem, razem zdobyło coś, co ich kosztowało wiele wspólnego wysiłku.

